

[Johan Philipsen.]

at bygge et kommende atomkraftværk, at vi nok, når vi kommer til det endelige valg, vil træffe det valg, at vi køber den fabrik, der har nogen og en væsentlig erfaring. Og så i øvrigt om det spørgsmål, hr. K. Helveg Petersen rejste, idet han om mindretallets formulering i punkt 3 i beretningen bruger udtrykket: det lidt for bastante. Bag vort synspunkt — det har jo to sider — ligger dels ønsker med hensyn til regnskabsoplysningerne fra Risø — og vi har brugt vendingen „i det væsentlige“; vi kunne akkurat lige så godt have brugt vendingen „i grove træk“ — dels ønsket om, at man skal sige til virksomhederne, at de selv skal betale noget, hvis de får foretaget forskning, de har gavn af.

Der ligger her det bestemte synspunkt, at hvis vi har de to ting, så kan vi sikre os, at bekvemmelighedssynspunktet ikke plager os også ud i fremtiden, bekvemmelighedssynspunktet forstået på den måde, at virksomhederne, både elværkerne og industrien, siger: ja, det koster os ikke vore penge; kommer der noget fornuftigt ud af det, så er det godt, og kommer der ikke noget, så koster det os ikke noget. Det er vi angst for, og derfor har vi sat dette ind, også med tankerne på en eventuel ny situation. Når der er gået 10 år, så er det min overbevisning, at disse første 10 år i Risøs historie vil vi omtale på følgende måde: nå ja, det var jo starten! Men min forventning er for så vidt, at udviklingen hurtigt vil tvinge os derhen, at vi enten siger: vor del af et fælles forskningsarbejde på dette område eller subsidiært siger: nogen virkning for Danmark på dette område, og så en drejning bort fra de emneområder, hvor der ikke er så rige muligheder!

Jeg vil også gerne have sagt, at med i vore tanker omkring betalingen fra virksomhederne og omkring regnskabspligten var også den måske kommende situation, at danske industrivirksomheder i bred masse drukner Risø i anmodninger, og så kommer der jo et punkt, hvor kravet om at vælge bliver endnu sværere, end det er i øjeblikket. Til den brug var de to punkter fornuftige elementer at have for at kunne sortere de krav fra, der er stillet af bekvemmelighedshensyn.

Jeg har yderligere én ting at skrive over for ministeren, selv om jeg næsten er ked af at måtte sige det. Ministeren siger: plan afleveret fra elværkerne som forudsætning for, at Risø går videre. Det er korrekt, det har jeg intet at indvende imod. Men dette var altså min fortælling om vor del af ansvaret for, at vi af bekvemmelighedshensyn ikke sagde det åbent, vi burde have sagt for år tilbage.

Undervisningsministeren (*K. B. Andersen*): Jeg skal blot gøre et par enkelte bemærkninger mere. Hr. Johan Philipsen bad mig hæfte mig ved, hvad de to økonomiske professorer havde sagt i deres særlige udtalelse i atomkraftudvalgets betænkning. Det har jeg også i høj grad gjort, men det fremgår jo af det, de to økonomiske professorer siger, når de sådan skal til at samle sig om en konklusion, at det må i nogen grad bero på et skøn, i hvilket omfang det er fordelagtigt at foretage en forskydning af udbygningsstrukturen. Altså, man gennemgår forholdene, men i det øjeblik man skal til at træffe en afgørelse, en konklusion, bliver det en nok så blød konklusion, hvad det begribeligvis må blive, fordi der både er tale om stadige ændringer vedrørende de traditionelle energikilder og stadige ændringer i prisen for udbygning af kraftværkerne.

Så nævnte hr. Johan Philipsen — og det kan vi ikke klare her, men det skal jeg få klaret ved først givne lejlighed — at det skulle være vanskeligt at få tal fra atomkraftværker i drift. Jeg er mig ikke bekendt, at vi har været stillet over for et krav på dette område, som vi ikke har kunnet imødekomme, men nu skal jeg i hvert fald sørge for, at hr. Johan Philipsen får de tal, der selvfølgelig kan fremskaffes uden større besvær.

Så var jeg meget taknemlig for bemærkningerne om femårsplanen, at det for de sidste 4 års vedkommende højst kunne blive en prognose. Det er den samme opfattelse, jeg har givet udtryk for. Når jeg før nævnte dette med femårsplanen så omhyggeligt, som jeg gjorde, var det, fordi det har været sagt meget stærkt, at man ikke ville lave den lovede plan, og over for det synes jeg det var rigtigt at gøre opmærksom